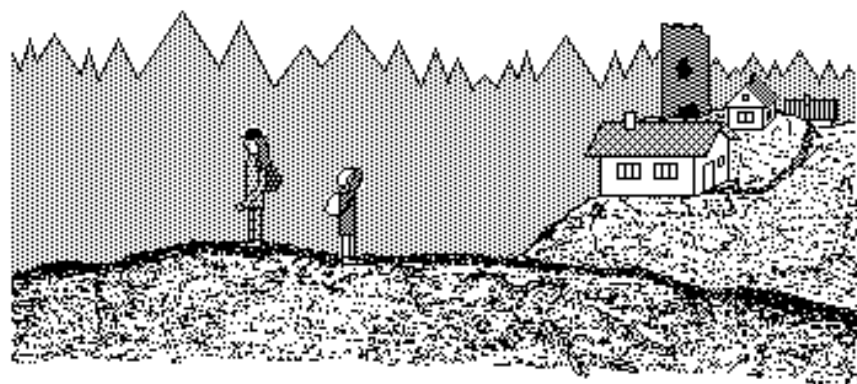

*NOUZOVSKÝ
ŽURNÁL*

2

ROČNÍK VII. 1993

ÚNOR

ZTRÁTY A NÁLEZY

NAJDETE V TOMTO ČÍSLE

Informační servis	2
Informace o tom, co se stalo a co se stane, dů- ležitá upozornění	
Schránka Nouzovského Žurnálu	4
Vaše příspěvky v naší schránce	
Ztráty a nálezy	6
Hledání ztraceného filmového archívu na Chlumu (a nejen archívu)	
Živelné pohromy (3).....	10
Pokračování seriálu, tentokrát o epidemiích	
Alvarez.....	13
Informace o dění okolo Alvareze	
Slavné výroky	16
Nejoblíbenější rubrika Nouzovského Žurnálu	

PŘIPRAVUJEME DO DALŠÍCH ČÍSEL

- jak se natáčel poslední film na táboře 1992
- pokračování seriálu Živelné pohromy
- nová odhalení v případě Široko 1984
- slavné výroky
- a spousta dalších zajímavostí

INFORMAČNÍ SERVIS

- ◆ Termíny výprav do prázdnin:
  - únor - 13. 2.
  - březen - 6. 3., 20. 3.
  - duben - 3. 4., 17. 4.
  - květen - 1. 5., 15. 5., 29. 5.
  - červen - 12. 6., 26. 6.
- ◆ Členské příspěvky na letošní rok:
  - 20 Kč na ČTU do konce února
  - 20 Kč na TK Průzkumník do konce června

Stalo se v lednu:

- ◆ Počet oddílů obývajících klubovny ve Sluneční ulici se zvýšil o Oregon pod vedením Doda, Bobra a Míly, které vám jistě nemusíme představovat. Dodo se dále nabídl, že spolu se Starostou zabezpečí údržbu areálu (tzv. funkce správce).
- ◆ Po letech strávených mezi námi opustily naše řady Helena Psychlová a Lenka Švandová. Helena především z rodinných důvodů. Velký podíl na tom zřejmě mělo její odborné kácení stromů na loňském táboře (Nouzovský Žurnál 3/92). Nemyslete si však, že je to taková legrace. Helenu totiž naražený kotník dodneška občas bolí. Protože jsme všichni pojištěni proti úrazům, chtěla Helena oznámit úraz pojišťovně a dostat odškodné. Je tu však problém. Odškodné může dostat na základě potvrzení lékaře o průběhu a době léčení až po vyléčení úrazu. Z toho Marian vyvodil následující:
  - „Když se nevyлéčíš, nedostaneš nic.“
  - „To snad nemyslíš vážně?“ vyděsila se Helena.
  - „Anebo si sežeň potvrzení, že jsi nevyлéčitelná,“ prohlásil Marian.Doufáme, že z toho nakonec nebude invalidní důchod, a přejeme Helence a samozřejmě i Lence hodně štěstí.

- ◆ Na posezení vedoucích k přípravě letošního tábora, které se konalo u Mariana, bylo podáváno i občerstvení ve formě pudinku s malinami. Zatímco ostatní se již naučili jíst kulturně, Slon díky své nemotornosti (vzhledem ke svému sportovnímu založení překvapující) znečistil šťávou od malin křeslo. Na příštím posezení prý dostane Slon bryndáček, nebo bude o hladu.

Tisková oprava:

V minulém dílu Živelných pohrom došlo k tiskové chybě. Autorem onoho skvělého nápadu plavit dříví po potoce nebyl Láďa, ale Marian. Postiženému se tímto omlouváme.

SCHRÁNKA NOUZOVSKÉHO ŽURNÁLU

Děkujeme za příspěvky do naší schránky. Pište dále, těšíme se na vaše postřehy a připomínky.

Zde jsou vaše příspěvky za leden:

Vyměním Toma za pytel blech

Zn.: Pytel za pytel. (Ještěř)

Vyměním Ještěra za kamna

Zn.: Teplo za teplo (Tom)

Vyměním manželku za pytel uhlí

Zn.: Nehřeje (Ještěř)

Báseň:

V hospodě v Šanghaji u Vola
objednala si čaj mrtvola.

Když jí ho dlouho nenesli,
utekla na hřbitov se seslí. (Ještěř)

Z důvěryhodného zdroje jsme získali informaci, že předcházející 4 příspěvky nebyly zaslány podepsanými osobami (i když zřejmě aspoň ty inzeráty pocházejí od nich), ale třetí osobou, Heroušem. Nejspíš jde o vyřizování účtů z minulého čísla Žurnálu. O tom svědčí i poslední tentokrát zřejmě autentický příspěvek uvádějící vše na pravou míru:

Žádné inzeráty nepodávám

Žádné básně nepíšu (Ještěř)

Pozor!

Vyhlašujeme velkou celoroční soutěž!

Celoroční soutěž !

Vzpomínky na tábor

Pište o svých zážitcích z tábora.

(Nemáte-li zážitek z tábora,

můžete psát i o některé z akcí během roku)

Tři nejlepší budou koncem roku 1993 odměněni.

Podepsané příspěvky házejte do schránky Nouzovského Žurnálu.

(Zúčastnit se může každý člen oddílu, i bývalý, bez ohledu na věk.)

ZTRÁTY A NÁLEZY

V sobotu 28. listopadu 1992 měl pořádat výpravu Čert. Musel však odcestovat služebně do Ostravy, a tak zaskočil Šéd'a. Spolu se Slonem vyrazí napřed vlakem už v 6:16. Cílovou stanicí je Leština u Světlé. Slon si ve vlaku udělal pohodlí. K tomu patřil i teplý čaj, který si koupil na nádraží. Slon si jej postavil na stolek a slastně si natáhl nohy.

Počasí je bídné už asi měsíc a nikdo dopředu neví, jak se vyvine. Meteorologové denně předpovídají místy srážky a vždy se najde nějaké místo, kde jim tato předpověď vyjde. Tak i tentokrát. Za Čáslaví začalo pršet.

„To nám to pěkně začíná,“ mračí se Šéd'a.

Za Golčovým Jeníkovem začalo okno osychat.

„Vypadá to, že už přestalo pršet,“ doufá Šéd'a.

Měl pravdu, protože když vystoupili v Leštině, nepršelo, ale sněžilo.

„Pořád lepší než slejvák,“ utěšoval se Šéd'a, ale Slonovi se nezamlouvalo ani jedno, ani druhé.

V čekárně sestavili úvodní zprávu. Oddíl byl požádán o pomoc při pátrání po ztraceném filmovém archívu. Zatím se venku rozednilo. Bylo čtvrt na osm. Šéd'a vylovil z batohu úlomek cihly, který tam byl schovaný ještě na jaře a byl pěkně uleželý. Šéd'a namaloval na chodník značku dopisu. Dopis schoval za kabel hromosvodu nádražní budovy.

Na cestu vyrazili za vydatného sněžení. Slon navštívil místní obchod se smíšeným zbožím. Před železničním přejezdem odbočili po žluté značce ze silnice mezi domy. Šéd'a si dal záležet a kromě značky „odboč vlevo“ kousek dál na silnici namaloval značku „tudy nechod“.

Polní cesta byla samé bahno ukryté pod sněhem, jít se dalo jen po poli. Sněžit už přestalo. Slon čas od času udělal na cestě značku. Prošli okolo Kunického rybníka a dostali se až na odbočku další žluté turistické cesty, která vedla do Zbraslavic, jak ukazovala směrówka. Pouhých 20,5 km. Odbočili na opačnou stranu na asfaltovou cestu. Na další odbočce asi 300 m od tohoto místa umístili dopis, ve kterém bylo napsáno, aby oddíl zjistil, jak daleko jsou Zbraslavice. Po dalších 300 metrech umístili Šéd'a a Slon poslední dopis, v němž bylo zašifrováno heslo, kterým se měli Průzkumníci prokázat, aby dostali další informace k hledání archívu. Pak šli Šéd'a a Slon na hrad Chlum schovat do tamního sklepení onen filmový archív. Potom se vrátili oddílu naproti

a schovali se v lese u odbočky na Zbraslavice. Když po asfaltce projelo auto, usoudil Šed'a, že by byli moc vidět, a přesunul se hlouběji do lesa. Slon ho později následoval. Foukal vítr, a i když chvílemi vysvitlo slunce, byla pěkná zima.

Oddíl přijel do Leštiny v 9:26, kdy už po sněhu nebylo ani památky. Starosta se zmocnil Helčina batohu pod záminkou gentlemanství. Vydali se na cestu. I oni se stavili v obchodě. Starosta se tam poněkud zapomněl. Když vyšel ven, už byli pryč. Vydal se tedy za nimi. Šel po silnici přes železniční přejezd, potom zase pod železniční most a ven z Leštiny. Pak na kraji lesa, protože si vzpomněl, že se někde odbočuje vlevo, zahrnul na nějakou silničku, která vedla neznámo kam do lesa.

Zatím Průzkumníci číhali za posledními domy Leštiny na Starostu. Po půlhodině se jim to už nezdálo, a tak se šel Tom po Starostovi podívat. Byl až v obchodě, ale samozřejmě na něj nikde nenarazil. To už bylo jasné, že se Starosta ztratil.

„No to je skvělý,“ lamentuje Helča, která tím přišla o batoh. „Jídlo pryč, peníze pryč!“

Pokračovali dál. Před polní cestou se bezradně zastavili. Tytam byly značky. Po cestě si to vesele hasil traktor s hnojmem.

„Helčo, ty víš kudy?“

Helča našťěstí dostala od Šedi instrukce, takže mohla s klidem říct:

„Pořád po žlutý.“

Starosta už tušil, že jde asi jinudy, protože stále nikoho nedoháněl. Šel ale dál, až došel na rozcestí, kde uviděl značku dopisu. Dopis za chvíli našel (byl to ten o Zbraslavicích) a oddechl si:

„Tady si na ně počkám.“

Netušil, že nedaleko odtud jsou v lese schováni Šed'a a Slon a oni zase nevěděli o něm.

„Už jdou,“ řekl Slon a zalehl pod smrčky. „Viděl jsem červené bundy a tak podobně.“

A už se objevili.

„Nevidím Starostu, jenom Helču,“ hlásí Slon. „A je jich nějak málo.“

To už se objevila druhá skupina, která byla poněkud pozadu. První skupina odbočila doprava na asfaltku a druhá si zkrátila cestu lesem.

„Vymákli nás,“ zamumlal Slon a začal se zahrabávat do země.

Ale nikdo si jich ne všiml. Ruch, který mezi Průzkumníky zavládl patřil Starostovi, který se před nimi na asfaltce objevil. To ovšem Še-

d'a a Slon nemohli vědět a gratulovali si, že nezůstali na původním místě.

„Tak co, půjdem za nima?“ zeptal se Slon, když přešli.

„Počkej, za chvíli se někdo poběží podívat, jak daleko jsou Zbraslavice,“ zadržel ho Šéd'a.

Netrvalo dlouho a po asfaltce kluše Delfin, aby se podíval na směrovku na rozcestí. Když se vrátil, vydali se Šéd'a a Slon za oddílem. To už se Starosta připojil k ostatním a vyprávěl jim, kudy šel.

Průzkumníci luštili heslo v posledním dopise, když se z lesa vynořili Šéd'a a Slon. Heslo však dalo luštitelům dost zabrat. Slon jim musel trochu napovědět, než dospěli k správnému výsledku - HRAD CHLUM.

Pak jim Šéd'a vysvětlil úkol: najít zříceninu hradu Chlum a v ní najít archív. Z něj si každý vezme jeden film s nejnižším číslem. Hranicemi byly cesta se žlutou značkou, asfaltová silnice v Chlumu a rybník v údolí pod Chlumem.

„Kolik je tam krabiček?“ zajímala se Ještěrka.

„Dvacet pět,“ odpověděl Šéd'a.

„Tak mi rezervujte pětadvacítku.“

Helča, Jana, Starosta, Slon a Šéd'a se pomalu vydali za dětmi na Chlum. Když tam dorazili, byli na místě už tři úspěšní pátrači a dalších šest brousilo kolem. Po půlhodině dorazila další skupinka vedená Kubou.

„Tak kdo ještě chybí?“ ptal se Šéd'a.

„Ještěrka a Sysel,“ odpověděl Kuba a dodal: „Šly s námi, a pak se odpojily a šly po poli k nějaký vesnici.“

Po další půlhodině se vydali Helča, Jana, Starosta a Šéd'a na pátrací akci. Slon se vrátil s oddílem do lesa.

Za Chlumem se pátrači rozdělili. Jana a Šéd'a šli po asfaltce do té vesnice, o které mluvil Kuba, a Helča se Starostou sešli přes pole na kraj lesa nad údolím. Asfaltka, po které šli Jana a Šéd'a, byla přehledná a liduprázdná. Šéd'a už se chystal, že odbočí na pole a obloukem k lesu půjdou naproti Helče a Starostovi, když uslyšeli Helčino volání. Vrátili se zpět a sešli přes pole k lesu. Údolím nahoru už šplhaly obě pohřešované.

„Tak kde máte ten hrad?“ nadává Ještěrka.

„Kolikrát už jsi tady byla?“ ptá se jí Šéd'a. Měl na mysli skutečnost, že na Chlumu byli Průzkumníci už potřetí, vždy po dvou letech, a Ještěrka tady už také byla.

„Dneska aspoň třikrát,“ usoudila Ještěrka.

„Vidím, že ti Návrat nestačil,“ usoudil Šed'a a vrátili se na Chlum, aby Ještěrka a Sysel příště trefily. Archiv však už byl vybraný, Průzkumníci jej odnesli.

Když vedoucí s Ještěrkou a Syslem dorazili do lesa, ostatní hráli pod Slonovým vedením americký fotbal. Kupodivu se to obešlo bez násilností a tím i bez úrazů.

Pak se vydali na vlak do Leštiny. Polní cesta se už pod bahnem téměř ztrácela. Bahnitá hlubina málem pohltila i některé Průzkumníky, například Ještěrku, která sebou v bahně plácla. Boty měli zablácené všichni, takže by pro ně byl vhodnější spíš dobytčí vagón než ty nové, ze kterých byl vlak do Kolína sestaven. Zbyla zde po nich špinavá podlaha.

ŽIVELNÉ POHROMY (3)

4. Epidemie

Největším problémem všech tábořišť bývá voda. Pitná k pití a vaření a užitková na mytí nádobí a táborníků. Kvalitu vody používané během tábora schvalují hygienici. Před každým táborem se jim musí poslat vzorek vody k rozboru a pokud je voda v pořádku, vydají povolení k táboření. Bez tohoto povolení se tábor nemůže konat.

A teď zkuste najít pitnou vodu. Pitná voda ze studánky, to je zázrak (i když existuje, například v Maloticích). Vykopat studnu a doufat, že voda, která se zde objeví, bude pitná, to je naivita. Je-li voda zakalená, nevádí kal se usadí nebo přefiltruje. Jsou v ní bakterie? Nevadí, dají se zničit desinfekcí (známý chloramin a další). Ale s největší pravděpodobností jsou v ní dusičnany a tady jsme v koncích. Běžnými prostředky se dusičnanů nezbavíme a kde je nablízku pole, tam si můžeme být téměř jisti, že dusičnany jako pozůstatek po hnojení ve vodě jsou. To je i případ naší studny pod věží v Nouzově. Tato voda je aspoň vhodná jako užitková. Pitná voda ve statku pochází z artéské studně, je to podzemní voda z velké hloubky. A i ta se musí převářet.

V Hryzelích byl s vodou problém. Užitková voda se přiváděla hadicí z potůčku z protější straně samospádem a pitná voda se vozila z tábora ZPA Pečky. Teoreticky by tedy s pitnou vodou neměly být potíže, byla to přece voda ze stálého tábora. Jenže opak byl pravdou.

Roku 1982 poslal šéf oddílu Lád'a Novák na rozbor užitkovou vodu z potůčku a pitnou vodu z pečeckého tábora. Od hygieniků mu přišlo, že oba vzorky vody vyhovují normě pro užitkovou vodu. V tom případě by tedy oba tábory byly bez pitné vody!

Lád'a odebral nový vzorek pitné vody a poslal ho opět hygienikům. Výsledek byl stejný. Voda je pouze užitková. To už se Lád'a naštvál. Natočil doma v Kolíně vodu z vodovodu a poslal ji na rozbor. Výsledek od nic netušících hygieniků předčil očekávání: Voda není vhodná ani jako užitková!

To Lád'ovi stačilo. Zabalil vzorek kolínské vody i s výsledkem rozboru a k tomu přidal vzorek vody hryzelské s průvodním dopisem, kde mimo jiné napsal:

„Voda, kterou jste vyhodnotili jako nevhodnou pro jakékoliv použití, je voda z vodovodu města Kolín.“

A požádal o nový rozbor vody z Hryzel. Rázem byla tato voda pit-

ná. Tábor byl zachráněn.

Tím to však neskončilo. Během tábora přijeli hygienici na kontrolu, v obou táborech se totiž vyskytla úplavice (u nás jeden případ ovšem na celodenní výpravě), těžká infekční nemoc. Všichni táborníci se museli podrobit vyšetření včetně výtěru, a kdyby se prokázala nákaza, byli bychom na táboře uvězněni v karanténě. Vedoucí strašili děti tvrzením, že se tábor obsype chlórovým vápnem a všichni tam budou muset měsíc zůstat. Protože byla už druhá polovina srpna, dětem se to celkem zamlouvalo, protože by tím pádem nemusely jít do školy.

Hygienici mimo jiné zkontrolovali také vodu v pečeckém táboře. Zdála se jim málo vydesinfikovaná, a tak přidali trochu chlóru. Takovou břechku jste v životě nepili. A jak páchla. Ale i na to jsme si zvykli, hlavně, že jsme byli zdraví. Když jsme točili pitnou vodu do konví, vždycky jsme nejdříve něco odčerpali, aby koncentrace chlóru aspoň trochu poklesla.

Začalo to nevinně. Ke konci tábora se objevila jakási divná chřipka. Teploty, nevolnost, zvracení. Postihla asi 9 táborníků, to bylo ovšem asi 15 % z celkového počtu. Tato „chřipka“ se vyskytla i v pečeckém táboře. Zdravotníci se radili a došli k názoru, že nejde o chřipku, ale o příznaky slabé otravy chlórem. Možná si pamatujete ze školy, že chlór je jedovatý. Velký šéf Láďa tenkrát řádl a slíboval, že bude hygieniky žalovat. Všechno ale dobře dopadlo, otrávení jsou nadále mezi námi živí a zdraví.

Ty klasické „morové rány“ se našemu táboru zatím vždycky vyhnuly. Ale neunikli jsme jiným potížím. Celodenní a vícedenní výpravy jsou spojeny s problémem jídla. Kvalita zejména konzerv je různá, a tak se stalo, že například roku 1986 bylo po návratu z velkého putování za troskami přistávacího modulu z rakety Kondor asi třetině táborníků špatně od žaludku. Odnesla to především 4. družina vedená Mary a doprovázená Mártym a Šéd'ou. Noc po návratu byla těžká. Nejpravděpodobnější příčinou byly právě konzervy.

Roku 1992 dopadla podobně 2. družina vedená Helčou a Janou a doprovázená Čertem. Snad jedině Čert přežil třídenní výpravu ve zdraví. Ostatní po příchodu postupně zezelenali a odpadli. Včetně Helci a Jany. Nejlépe ještě přežili nejmladší členové družiny, druhý den už byli v pořádku. Zde se ovšem nemohli shodnout na příčině. Někteří to sváděli na okurky (i barva těch nejvíc postižených tomu nasvědčovala). Družina si jich vzala s sebou velké množství, a pak už se na ně nikdo nemohl ani podívat. Kromě Čerta, který jim je stále

nabízel. V táboře si pak z členů 2. družiny dělali legraci. Stačilo někomu z nich říct:

„Nechceš okurku?“

Měli jste vidět, jak utíkal.

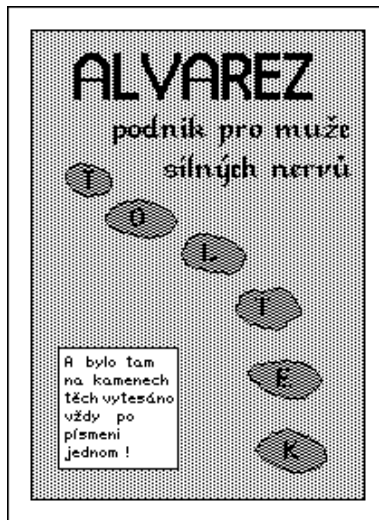
Pozdější průzkum, který provedl na vlastní pěst Marian s rodinou, ukázal, že příčina tohoto družinového kolapsu je zřejmě v hospodě v Ratajích, kde 2. družina jedla. Nedlouho po jídle se jim udělalo špatně od žaludku. Asi je tu nějaká špatná voda.

(Pokračování příště)

ALVAREZ

A je tu opět Alvarez. Kartičky s tímto jménem se dále objevují na sobotních výpravách, a nejen na nich. Náročnost a nevyzpytatelnost úkolů stoupá. Už v minulém čísle jsme si položili otázku, kdo to byl Alvarez. Odpověď se postupně dovíte na stránkách Nouzovského Žurnálu. Dnes vám prozradíme jen tolik, že jeho výprava za pokladem Aztéků se uskutečnila sto let po objevení Mexika španělem Cortézem, tedy v první polovině 17. století. V příštím, březnovém čísle Žurnálu si už povíme něco víc.

V lednu se objevily hned tři kartičky. Ta první byla určena pro devět účastníků výpravy 9. ledna, kteří přijdou včas. To znamenalo co nejpřesněji v devět hodin, v žádném případě ne později. Došlo zde k nespornému chování Ještěra, který bránil Heroušovi v příchodu, když hodinky ukazovaly 8:59 a několik sekund. Tak takhle ne!

Další úkol se plnil na družinových schůzkách a spočíval v tom, že vedoucí ukáže na chvíli 10 předmětů, pak je zakryje a hráči musí zpa-měti napsat, které předměty viděli. Tři nejlepší z každé družiny dostali kartičku.

Poslední lednový úkol patřil do skupiny těch nevyzpytatelných. Kartičku bylo totiž možno získat pouze losováním a kartiček bylo 5. Při úkolech tohoto druhu snadno může dojít k naplnění lidového pořekadla o tom, že když je štěstí unavené, sedne i ..., no však to znáte.

Tyto kartičky dostali účastníci Marianovy výpravy za korunovač-ními klenoty 30. ledna. Za absolvování pětihodinové fronty by si kar-tičky zasloužili asi všichni.

To je ale pouze začátek a ty právě úkoly teprve přijdou. Buďte tedy připraveni a pamatujte: po stopách Alvarezových se mohou vydat jen ti nejlepší, protože Alvarez potřebuje jen statečné a silné!

SLAVNÉ VÝROKY

zima 1993

Marian vysvětluje.

Marian: Sledujte moje vývody.

Helča: To toho uvidíme.

Buggy: Nemáte někdo Zákoník práce?

Starosta: Na co?

Buggy: Potřebuju ho.

Starosta: Ten tě neuživí.

Cipísek při hře: Dejte nohy na ruce, teda ruce na kolena.

Starosta: Ta zadržovací cela není moc velká.

Pipi: Já vím, já tam seděl.

Marian: Milane, kam jsi jel dneska v půl šestý ráno na kole?

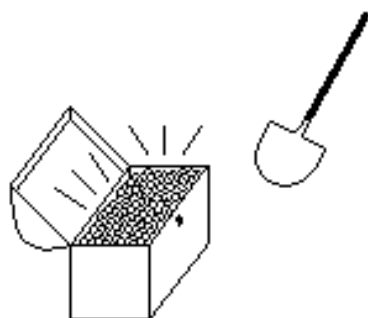
Míla: V půl šestý jsem měl půlnoc.

Marian: Tak proto jsi neodpověděl, když jsem na tebe volal.

Pipi: Vsaď se, že se na ten váš ples dostanu zadarmo.

Slon: Vsaď se, že tě odtud zase rychle vyvedeme.

ALVAREZ

potřebuje jen statečné a silné !